

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐν ταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτησία δρ. 14.
Εξαμηνία » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σία φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συνεχεῖν καὶ ἡ παραβαί-
νειν τὴν αὐτοῦ ἢ νεωχμεῖν ἐπὶ χειρὶ, σπουδὴ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναρτιοῦσθαι. »
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον Δεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκτοὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένοι καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Τοῦ ἐκδότου τῆς « Πανόπης » κ. Γ. Κυτριλάκη
Ἀθήνησι διατρίβοντος χάριν σπουδαίας ὑποθέσεως
τοῦ δὲν ἐξεδόθη τὸ φύλλον κατὰ τὴν παρελθούσαν
ἐβδομάδα διὰ τὸ ὅποιον παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότι-
μοι συνδρομηταὶ νὰ συγχωρήσωσιν ἡμῖν τὴν ἑλλει-
ψιν ταύτην.

Ἡ Διεύθυνσις.

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία.

[Συνέχεια καὶ τέλος.]

Ἡ σύστασις ἰδιωτικοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ τα-
μείου ἐπεταὶ κατ' ἀνάγκην τῇ συστάσει τῆς Πατρι-
στικῆς ναυτικῆς ἐταιρίας, περὶ ἧς τὰ προσήκοντα ἐρ-
ρήθησαν ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει. Ἀλλως πᾶσα περὶ
συστάσεως αὐτοῦ ἀπόπειρα ἐὰν μὴ μέλλῃ νὰ μα-
ταιωθῇ ἀμέσως, θέλει ἐξ ἁπαντος λάβῃ τὴν αὐτὴν
τύχην, εἴαν ἔλαβον αἱ ἰδιωτικαὶ προσπάθειαι αἱ συ-
σθεῖσαι πρὸς ἀποταμίευσιν τοῦ περισσεύματος τῶν
ἐργασιῶν τῶν ἑλλήνων. Αἴτιον δὲ τῆς ἀποτυχίας τοῦ
σκοποῦ αὐτῶν εἶναι τὸ ὅτι ὁ Ἕλληνας δὲν ἐδιδάχθη
εἰσέτι πῶς πρέπει νὰ γίνῃται προμηθεὺς, ἥτοι προ-
νοητικὸς καὶ περιφρονῶν περὶ τοῦ μέλλοντος, ἀλλ'
εἶναι καὶ θὰ ἦναι ἔσως ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἐπιμνηστὴς,
ἥτοι τότε μόνον αἰσθανόμενος ὅτι κακῶς διέθετο
τὰ ἑαυτοῦ κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος τοῦ βίου
του, ὅπως μὴ στερεῖται κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ μὴ
ἐπαίτῃ λιμώτων κατὰ τὸν χειμῶνα, ἥτοι κατὰ τὸ
φοβερόν γῆρας, ὅτε δὲν ζῇ πλέον παρὰ διὰ τὴν τρώ-
γην καὶ νὰ περιφέρῃ πανταχοῦ ἐν σῶμα ἀνίκανον
πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, πρὸς πᾶσαν ἐπιτήδευσιν. Ἀλ-
λως, ἂν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων εἶχον ἐν ὄψει
δι' ἑαυτοὺς μὲν ὅτι, νέοι ὄντες μέλλουσι καὶ νὰ
γυράσωσι, « φοβερόν δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ γῆρας οὐ γὰρ
ἔρχεται μόνον » διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν δὲ, ὅτι δὲν τοὺς
ἐγέννησαν μόνον ὅπως ἀπολαύσωσι τῆς ἡδονῆς ἐ-
κείνης τοῦ ὅτι ἐγένοντο γονεῖς καὶ παρ' ἡγάγον τέ-
κνα, ἀλλὰ καὶ ὅτι βαρεῖαν φέρουσιν εὐθύνην καὶ ἐ-
νώπιον τῆς κοινωνίας καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐὰν
μὴ ἀναβρέψωσιν αὐτὰ ὅσον κατ' ἀνθρώπον, καὶ ἐὰν
δὲν καταλίπωσιν εἰς ταῦτα τὰ ἀναγκαῖοτερα πρὸς
διατροφὴν καὶ μέγα, ἥτις εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἀπό-
λυτος τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκη, τότε οὐδόλωμας ἤθελον
δαπανᾶ μάτην καὶ ἀνευ σκοποῦ καὶ χρήματα καὶ
χρόνον εἰς οἰνοποσίας καὶ ἄλλα ἐπιτήδεα καὶ ὀλέ-
θρια δι' αὐτοὺς παιγνίδια. Ἀλλὰ πάντας μὲν τις
νὰ ἀποτρεφῇ τῶν κακῶν τούτων καὶ νὰ τρέψῃ αὐ-
τοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, εἶναι τὸ αὐτὸ
ὡς νὰ ζητῇ νὰ μεταβάλλῃ τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας
εἰς κοινωνίας ἀγαθῶν. Τοὺς ναυτικούς ὅμως, ἀν-
θρώπους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ περιωρισμένους ἐν τῇ θαλά-
σσῃ κατὰ τὸ πλεῖον τοῦ ἑαυτῶν βίου ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ κατατρίβοντες, εἶναι δυνατόν νὰ ὑποχρεώσῃ νὰ
θεωρῶσι πρῶτον αὐτῶν καθήκον τὴν καταβολὴν ἐ-
τησίου ἐράνου εἰς ἰδιαιτέρον ταμεῖον, καὶ μετ' αὐτὴν
τὴν χρῆσιν τοῦ περισσεύματος τῶν ὠφελειῶν αὐ-
τῶν εἰς συντήρησιν τῶν οἰκείων ἢ εἰς ὅ, τι ἄλλο αὐ-
τοὶ ἐπιθυμοῦσιν; Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ναυτικοὶ καὶ
ἰδίως οἱ θαλάσσιοι ἐργάται ἔχουσιν ἀνάγκην προ-
σέτασιν, ἀνθρώπου δηλονότι φιλανθρώπου, ὅστις

καὶ νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ ὁδηγῇ τούτους εἰς τὰ
συμφέροντα αὐτοῖς. Καταλλήλотаτοι δὲ πρὸς τοῦ-
το θεωροῦνται οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ Κυβερνήται αὐ-
τῶν, διότι εἰς τούτους ὑπακούουσι καὶ τὸ συμφέρον
αὐτῶν παρὰ τούτων δύνανται νὰ διδαχθῶσι καὶ νο-
ήσωσιν. Δὲν εἶναι λοιπὸν διόλου δύσκολος ἡ κα-
τόρθωσις συστάσεως τοῦ ταμείου τούτου, ὅταν
πρὸς τοῦτο ἐκάστη ναυτικὴ κοινότης ἀποφασίσῃ νὰ
ἀσχοληθῇ, συνιστώσα ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἐντιμωτέ-
ρων πλοιάρχων, ἥτις νὰ συντάξῃ τὸ προσήκον κα-
ταστατικὸν καὶ τὴν ἐγκρίσιν αὐτοῦ παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως λαβούσα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἰδρυσιν τοι-
οῦτου ταμείου.

Ἐάν τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ ναυτικοῦ ἀπο-
μαχικοῦ ταμείου Νόμον καὶ τὰ σχετικά αὐτῷ Δια-
τάγματα, καὶ συγχρόνως τὸ καταστατικὸν τοῦ με-
τοχικοῦ ταμείου τῶν συντάξεων τῶν δημοσίων ὑ-
παλλήλων, καὶ ἐκ τούτων μόνον θελήσῃ νὰ συντά-
ξῃ ἰδιαιτέρον τι καταστατικὸν διὰ τὸ ἰδιωτικὸν τα-
μεῖον τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, θέλει ἐκ παντὸς τρό-
που κατορθώσῃ νὰ κανονίσῃ μίαν ὁπωσοῦν ἐπαρκῆ
σύνταξιν διὰ τοὺς ναυτικούς ἥτις, μετὰ ὠρισμένην
ἐτῶν τιμὴν πάροδον ἀρχομένη, θέλει παραγάγῃ
αἵσια καὶ φιλάνθρωπα ἀποτελέσματα διὰ τοὺς δυ-
στυχεστέρους τούτους πάντων τῶν ἐν ἡμῖν ἐργατῶν
ἀνδράς. Τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδες Ἕλληνες
ναυτικοὶ μίαν μόνην δραχμὴν κατὰ μῆνα καταβάλ-
λοντες ἕκαστος εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, θὰ ἔχωσιν
ἐν ὧν 420 χιλιάδας δραχμῶν ἀποταμιευμένους
διὰ τὸ πρῶτον ἔτος. Ἀς υποθέσωμεν ἤδη ὅτι ἐπὶ
δέκα ὅλα ἔτη τὸ ποσὸν τοῦτο μένει ἄθικτον καὶ ἀ-
ναποκίετα μὲ τόκον μόνον 5 τοις 100, προστιθε-
μένου κατ' ἔτος τοῦ ἀρχικοῦ ποσοῦ εἰς τὸ κεφάλαιον,
ὑπάρχει ἤδη γὰρ ἀμφιβολία ὅτι κατὰ τὸ δέκατον ἔ-
τος δὲν θὰ ἦναι διατεθειμένον ποσὸν πέντε περίπου ἑ-
κατομμυρίων δραχμῶν, τοῦ ὁποῦ οἱ τόκοι μόνον
δύνανται ἀξιολογώτατα νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἀ-
νικάνων καταστάσεων ναυτικῶν, ὑπὲρ τῶν συζύγων
καὶ τέκνων αὐτῶν, ἢ ὑπὲρ τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν
τῶν, ἂν τυχόν οἱ τὸ δικαίωμα συντάξεως ἀπολαύ-
σαντες ἀποθάνωσιν ἢ πνιγῶσιν ἄγαμοι;

Ἀλλὰ τίς θέλει ἐπιχειρήσῃ τὸ φιλάνθρωπον
τοῦτο ἔργον, ἢ κατόρθωσις τοῦ ὁποῦ καὶ κόπου
καὶ χρόνου δεῖται; Τοῦτον ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ὑπο-
χρεωμένοι νὰ ἀνεύρωμεν καὶ νὰ ὑποδείξωμεν. Ἦ-
μεῖς μόνον τὴν πραγματείαν ταύτην ἐποησάμεθα
ὅπως καταστήσωμεν δῆλον καὶ ἀρχοῦσι καὶ ἰδιώ-
ταις, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία εἶναι ἡ ζωτικωτέρα
τοῦ Ἑθνικοῦ μερὸς, καὶ ἡ μόνη ἀχώριστος τῆς ὑ-
πάρχουσας καὶ τῆς εὐμερείας αὐτοῦ σύντροφος. ὅτι
αὕτη καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἔτρεφε μὲν
τὴν Ἑλλάδα ἐν ὥρᾳ εἰρήνης, ἡμύνετο δὲ καὶ προ-
εμάχῃ αὐτῆς ἐν ὥρᾳ κινδύνων, καὶ κατὰ τοὺς νεω-
τέρους ἀμφοτέρωτα ταῦτα τὰ καθήκοντα εὐκλεῶς ἐ-
ξεπλήρωσε καὶ μέλλει ἔσως νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὰ
καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὅσον ἀσθενὴς καὶ ἀνέτοιμος ἦ-
θελε τύχῃ. ὅτι αὕτη καίτῃ ἡμελημένη καὶ εἰς τὴν
ἰδίαν ἐγκαταλειμμένη τύχην, οὐδενὸς περὶ αὐτῆς
προνοοῦντος. ὅτι δὲν πρέπει νὰ καθίσταται ἔρμαιον
τῶν τοκογλόφων καὶ τῶν πειναλέων προξένων καὶ
πρακτόρων τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων, ὅτι ἐ-

χει ἀνάγκην νόμων ναυτικῶν, συμβάσεων διε-
θνῶν καὶ ναυτικῆς διδασκαλίας καὶ τέλος ὅτι αὐ-
τὴ καὶ ἐγκαταλειμμένη οὔσα δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ
βελτιώσῃ οἰκοθὲν τὴν ἑαυτῆς τύχην, πανελληνίον
ἐπιχειροῦσα ναυτικὸν συναϊτερισμὸν, διὰ ναυτικῶν
συλλόγων εἰς τοῦτο συμφερομένη καὶ περὶ τῶν ἀ-
νικάνων μελῶν αὐτῆς ἢ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν
αὐτῶν ἰδιαιτέρον συνιστώσα ταμεῖον. Ἀπόκειται
δὲ νῦν τοῖς μὲν Κυβερνήσι τὰς τύχας τοῦ Ἑθνικοῦ
νὰ πράξωσιν ἐκ τούτων, ἐὰν θέλωσιν, ὅ, τι τὸ ἀπ'
αὐτῶν, τοῖς δὲ ἰδιώταις, ἥτοι τοῖς κ. πλοίοις, οἱ
κυβερνήται καὶ ἐμποροπλοίαρχοι, νὰ πράξωσι καὶ
οἱ αὐτοὶ τὰ καθ' ἑαυτοῦς. Ἐὰν δὲ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ
δὲ ἀδιαφορήσαντες δὲν προνοήσωσιν ἐγκαίρως περὶ
τῆς θεραπείας τῶν δεινῶν τούτων τῶν συνεχουσῶν
τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, ἀς ἦναι βέβαιοι ὅτι ἡ
νόσος ὑφ' ἧς αὕτη προσεβλήθη θέλει ἐπαγάγῃ αὐτὴν
κατὰ μικρὸν τὸν μαρασμὸν καὶ μετ' αὐτὸν τὸν ἀ-
φαικτικὸν θάνατον, τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τοῦ
ὁποῦ τότε μόνον θέλουσιν ἰδῇ οἱ νυν ἀμόλυτοι
πρὸς τὸ μέλλον, ὅτε δὲν θέλει ἦναι πλέον ὥρα νὰ
ἐπανορθωθῇ ἡ μέλλουσα νὰ καταλάβῃ τὴν ὅλην
Πατρίδα ἀπορία καὶ ἐνδεΐα.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ

Χθὲς ἡγγέλθη ἐν ταῦθα τηλεγραφικῶς ὁ θάνατος τοῦ Ἀ-
ριστ. Μωραΐτινῃ. Μόλις περὶ τὴν δειλὴν ἀνακοινωθείσης ἡ-
μῖν τῆς λυπηρᾶς ταύτης εἰδήσεως, ὀλίγας χαράσσομεν ἐν
σπουδῇ καὶ ἐκ τοῦ προχείρου γραμμᾶς περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς
πολιτείας τοῦ ἐναρέτου τούτου ἀνδρός, ὅστις μόνος ἔως ἐκ
τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτευθέντων ἠδυνήθη διαρκῶς καὶ μέχρι
τάφου νὰ μὴ ἐπισύρῃ κατ' αὐτοῦ τὴν ἐλαχίστην μομφήν.

Ὁ Ἀριστείδης Μωραΐτινῃς ἐγεννήθη ἐν Τεργέστῃ τῇ 20
Αὐγούστου τοῦ 1806 ἐκ γονέων εὐπολὺ ἡμάτων καὶ τιμωμέ-
νων παρὰ τῆς ἐκεί ἐλληνικῆς κοινότητος. Τὰ πρῶτα μαθή-
ματα ἐδιδάχθη ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Τεργέστης, εἴτα δὲ μετέ-
βη εἰς τὸ τότε ἐν ἀκμῇ Πανεπιστήμιον τοῦ Παταίου πρὸς
σπουδὴν τῆς νομικῆς, ἣν ἐν Παρίσις ἐπερρώσεν.

Ἐν Παρίσις σπουδάζοντα ἐγνώρισεν αὐτὸν ὁ αἰδὶμος
Καποδίστριας, ὅστις, κατερχόμενος τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα,
παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ μετ' αὐτοῦ ὅπως συντελέσῃ εἰς
τὴν τῶν δικαστηρίων βύθμισιν. Πλοῦς δὲ ὁ Ἀριστ. Μωραΐ-
τινῃς εὐθὺς ὡς ἐπέρκεν τὰς σπουδὰς του, ἦτοι τῇ 1830.
Ἀρίστην δὲ εἶχε σχηματίσει ὁ Κυβερνήτης περὶ τοῦ νέου
σπουδαστοῦ τῶν νομικῶν ἰδεῶν, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῆς χρᾶς
ἣν ἡσθάνθη, ὅτε ἔλαβεν ἐπιστολὴν αὐτοῦ ἐξ Ἀγκῶνης, δι'
ἧς τῷ ἀνγγέλλεν τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατάβασίν του. Ἡ
περίστασις δὲ αὕτη μαρτυρεῖ πόσον ἀσφαλῶς ἔκρινεν ὁ πολι-
τικὸς ἐκείνος ἀνὴρ τοὺς ἀνθρώπους.

Τῇ 1835 διορίσθη δικαστὴς ἐν Τριπόλει ἐπὶ τῆς ἀντι-
βασιλείας· τῇ 1836 μετετέθη εἰς Νάυπλιον προδιδασκὴς
ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐφετερίου, οὗτινος μετ' οὐ πολὺ ἐγένετο
πρόεδρος, καὶ διατέλεσεν ὡς τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1844, ὅτε
ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας διότι δὲν ἐκέντητο τὰ παρὰ τῆς
Συνελεύσεως ὁρισθέντα ἔτη τῆς Ἰθαγενείας· ἀλλὰ τῇ 1846,
ὅτε ὑγιέστεραι ἀρχαὶ καὶ σκέψεις ἐπεκράτησαν, διορίσθη
πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν. Μετὰ τινὰ ἔτη προσεβί-
βασθη εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ μικρὸν μετὰ ταῦ-
τα, τῷ 1853, ἐγένετο Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου διέ-
μεινε δὲ τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1871 ὅτε ἔδωκε τὴν παρὰ
τῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Δὲν ὑπερέτης δὲ μόνον τὴν πατρίδα ὡς δικαστικὸς λει-

τουργός, προσήνεγκεν εἰς τὸν τόπον καὶ σπουδαιοτέρως ἔτι ὑπηρεσίας. Ἐπὶ τῆς μεταπολιτεύσεως ἐκλεχθεὶς πληρεξούσιος διεκρίθη ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει διὰ τὸ μετριοπαθὲς τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, τὸ σεμνὸν καὶ τὸ φιλοδίκαιον, ὥστε εἰς τὰς φοβεράς ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1863, ἀντιπροέδρου ὄντος αὐτοῦ, τῷ ἀνετεθῇ διὰ τοῦ ΙΑ΄ ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως, τὴν 9 Φεβρουαρίου, καὶ ἡ προεδρεία τοῦ σώματος καὶ ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἐκράτησε δὲ δι' ἐμπείρου χειρὸς κατὰ τὰς τρεῖς ἐκεῖνας ἡμέρας τὴν ὑπερτάτην ἀρχὴν καὶ πάντες ὡμολογήσαν αὐτῷ τότε καὶ σήμερον ἀναμολαγοῦσι χάριτας ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ἀξιοπροσείᾳ μετ' ἧς ἐκυβέρνησε. Μετὰ τρεῖς δὲ ἡμέρας, ἦτοι τὴν 15 Φεβρουαρίου σχηματισθέντος ὑπουργείου, ἐξελέχθη οὗτος πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος τούτου ἐπανελάθε τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ τὴν 17 Δεκεμβρίου 1867 ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν. Ἵνα τις ἐννοήσῃ καλῶς τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ τὸν ἴδῃ καὶ νὰ τὸν ἀκούσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατελθόντα ἐκ τῶν Ἀνακτόρων. Δὲν κατῆλθε χαίρων ὅτι ἐκαλεῖτο νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον, ἀλλὰ λυπούμενος ὅτι ὁ τόπος καὶ ὁ Βασιλεὺς εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσωσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Ὡς δὲ τότε ἐλέχθη ὑπὸ ἀνδρῶν ἀξιόπιστων, γονυπετῆς παρακάλει τὸν Βασιλέα νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἄλλον τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐνέδωκε δὲ μόνον ὅτε ἐζητήθη αὐτῷ τοῦτο ὡς θυσία. Ἡ ὑπουργεῖα αὐτοῦ αὕτη διήρκεσε μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου τοῦ 1868 ἦτοι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, διαδεχθέντος αὐτὸν τοῦ κ. Βούλγαρη· τότε δὲ ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης κ. Βάρβογλης διώρισεν αὐτὸν καὶ αὖθις εἰς τὴν προτέραν τοῦ θέσιν, τὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐν ᾗ διέμεινεν μέχρι τέλους τοῦ 1874 ὅτε παρτήθη, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν.

Καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἐλευσεώς του μέχρι τῆς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραιτήσεως αὐτοῦ, ὅτε ἀνεχώρησε, διέμεινε διαρκῶς ἐν Ἑλλάδι. Ἐπανῆλθε δὲ τῷ 1872 ὅτε συνέστη ἡ Γεν. Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἧς ἐγένετο σύμβουλος, καὶ ἀπῆλθε τῷ 1873, κατὰ μῆνα Ἀπριλίον, ἐκ τῆς Ἑλλάδος, μεταβὰς εἰς Ὀδησσόν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Πίσαν τῷ 1874, εἰτα δὲ, κατὰ μῆνα Μάιον, εἰς Λιθόρον, ὅπου ἀπέβιασεν ὁ χρηστὸς καὶ φιλόπονος ἀνὴρ τῇ 14 ἰσταμένῳ.

Τοιοῦτος ἐν ἄκρᾳ συντομίᾳ ὁ βίος αὐτοῦ. Ὁ δὲ μέλλων νὰ γράψῃ ποτὲ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐκδοῦν μνημονεῖον αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸν δὲ καὶ τὸν ὡς ἰδιώτην, ὡς δημόσιον λειτουργὸν καὶ ὡς πολιτικὸν εἰς τὴν ἐκείνην νὰ εὕρῃ τὸν παράλληλον αὐτοῦ, τοιοῦτον ἴσως δὲν θὰ εὕρῃ ἐν ταῖς συγχρόνοις αὐτοῦ, τοῦλάχιστον διὰ τὴν γλυκύτητα καὶ τὴν ἡρεμίαν ἐν πάσῃ περιστάσει, τὸν πρὸς τοὺς νόμους σεβασμὸν, τὸ ἐδραϊὸν τῶν πεποιθήσεων καὶ τὴν χρηστότητα.

Ἡ Ἑλλάς ἀπώλεσε πολύτιμον ἄνδρα. (Στοά.)

Ὁ Εὐάγγελος Τσαρλαμπᾶς ἐν Ἀθήναις.

Κατ' αὐτὰς ἔφθασεν ἐνταῦθα ὡς ἐκτακτὸς ἀπεσταλμένος ὁ κ. Β. Τσαρλαμπᾶς, καὶ διαμένει ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μ. Βρετανίας καταλοῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του ὅλα τὰ δωμάτια τῆς πρώτης σειρᾶς μετὰ τῆς προσήκουσας πρὸς τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἐντολὴν πολυτελείας καὶ μεγαλοπρεπείας.

Ἀπὸ τῆς 10ης τῆς πρωῒας ἐκάστης ἡμέρας καὶ μέχρι νυκτὸς δίδει ἀκρόασιν εἰς τοὺς διασκεπτομένους αὐτὸν, ὑποδεχόμενος ἅπαντας μετὰ τῆς διακρινοῦσας αὐτὸν κοσμιότητος, κομψότητος καὶ εὐγενεὸς συμπεριφορᾶς.

Μέχρι τοῦδε ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν ἅπαντες οἱ πολιτευόμενοι καὶ ἰδίως οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἄκρας ἀντιπολιτεύσεως μετ' ὧν συνδιελέχθη ἐπὶ μακρὸν καὶ διήγειρε αὐτοῖς τὸν θαυμασμὸν ἢ τοῦ ἀνδρὸς πολυμαθεία περὶ τὰς ἠθικοπολιτικὰς ἐπιστήμας καὶ ἰδίως περὶ τὴν οἰκονομολογίαν καὶ καλλιλογίαν.

Εἶναι ἐντρίβεστατος περὶ τῶν παρ' ἡμῖν ὑπὸ συζήτησιν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ζητημάτων, καὶ τοσοῦτον ἐνεβάθυνεν εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν, ὥστε ἡ προταθείσα παρ' αὐτοῦ λύσις ἐγένετο ἀσπαστή.

Ὁ Ζωχιὸς μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου κατελήφθη ὑπὸ ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ. Εὐρυν, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, τὸν μεγαλεπήδουλον καὶ πολυμαθὴ ἄνδρα ὃν ζητεῖ μετὰ λύχνου, καὶ διέθεσεν αὐτῷ τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἰδεῶν του, ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ γενικῇ συνελεύσει τοῦ κόμματος διὰ μακρῶν συνεβούλευσε, καὶ ἐπρότεινεν ἵνα ἀνακηρύξωσιν ὡς ἀρχηγὸν καὶ διευθυντὴν τοῦ κόμματος τὸν μεγαλεπήδουλον τούτον ἄνδρα, ἐπέχων αὐτῷ τὰ πρωτεῖα, καὶ ἡ πρότασις τοῦ δι' εὐφημιῶν ἐγένετο παραδεκτὴ παμφηρεῖ. Καὶ ἰδοὺ, ἔκτοτε Ζωχιὸς καὶ Τσαρλαμπᾶς, ψυχὴ μία εἰς σώματα δύο, καὶ τὸ ἔθνος ἐσώθη.

Καὶ τοὶ βραδὺς εἰς τὸ λέγειν, πᾶς αὐτοῦ λόγος ἐξέρχεται ὡς μεγάλτιμος μαργαρίτης, πᾶσα φράσις του περικλείει ὑψηλὰς ἰδέας, καὶ πᾶσα σκέψις μαρτυρεῖ ὀρθόνοιαν μεγίστην, κρίσιν βαθεῖαν, ἀφιλοκέρδειαν καὶ ἀγνότατον πατριωτισμὸν.

Ἡ ἐν τῇ πολιτικῇ ἐμφάνις τοῦ κεκρυμμένου τούτου θη-

σαυροῦ, καὶ μάλιστα εἰς τὰς δυσχερεῖς ταύτας περιστάσεις, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μέγα εὐτύχημα διὰ τὰς τύχας τοῦ Πανελληνίου. Ἰδοὺ εὐρέθη ὁ ἀνὴρ ὃν πρὸ πολλοῦ τὸ ἔθνος ἐπιζητεῖ. — Δικαίως ὅθεν ὁ Ζωχιὸς ἐν τῇ ἐκτάκτῳ ἐστάσει του ἀνεφώνησε: — Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου δέσποτα ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Εἰς τὸ ἀκόλουθον θὰ ἐκθέσωμεν τὴν βιογραφίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐν λεπτομερείᾳ, διότι ἐξ ἀδρόφροσύνης κρύπτει πολλὰ τῶν προτερημάτων του. (*) (Ἑλλ. Λαός.)

(*) Σ. Σ. Π. Ὅταν δὲν ἔχωμεν σπουδαῖα, ἀνάγκη νὰ διερχώμεθα τὸν καιρὸν παίζοντας. Ἡ Ἀττικὴ, καθὼ πατρίς τῶν γηγενῶν, εἰς στείρευσιν πρὸ πολλοῦ διατελοῦσα, ἤδη ἀνέφυσεν τὸν Τσαρλαμπᾶν, αὐριον ἴσως ἀναφυῇ ὁ Τσαμπάρης καὶ μεθαύριον ὁ Ἀλῆς.

Ἡ «Βωιωτία», ἐφημερίς τῶν Θηβῶν, ἐδημοσίευσε τὰ ἐπόμενα, ἅτινα ἐρανίζομεθα ἐκ τῆς «Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων».

«Τότε μόνον τὰ παρ' ἡμῖν κακῶς ἔχοντα διορθωθήσονται, τότε περιορισθήσεται ἡ αὐθάδεια τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, ὅταν ὁ λαὸς σύσσωμος ἐγερθεὶς πατάξῃ τῶν ὄφιν τῶν ἐλευθεριῶν του. Τύχη δ' ἀγαθὴ ἤρξατο ἀπὸ τίνος τρανὰ δεικνύων σημεῖα τῆς ζωῆς του, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην εὐεργέτης τοῦ ἔθνους θεωρητέος ὁ νῦν πρωθυπουργός· διότι οὗτος διαστρέψας τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους διὰ τῆς στρατιωτικῆς βίας καὶ τῶν καλπονοθεύσεων, βαρέως ἐκέντησε τὴν φιλοτιμίαν του, ἀποκλείσας δὲ τοῦ περιούλου τῆς βουλῆς τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ ἔθνους προσέκαλεσε τὴν ἀγανάκτησιν του, καὶ καταπατήσας τὸ ἱερὸν παλλαδίον του, τὴν ἀγίαν τῶν πατέρων του παρακαταθήκην, τὸ σύνταγμα, ἔβιασε καὶ τὸ ἔθνος ὅπως πανταχόθεν ἀφήσῃ φωνὴν ἀποδοκιμασίας.

«Προχώρει λοιπὸν, ὦ Βούλγαρη, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς αὐθαιρεσίας, καὶ ἔσο βεβαίως ὅτι ἄκων τοῦλάχιστον θέλεις προκαλέσει σκηναὶς πικρὰς μὲν ἴσως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πάντῃ ἀγόνους καὶ ἀκάρπους. Προχώρει καὶ μὴ δισταζέας, ὦ γράϊα κεφαλῇ, καὶ ἔσο βεβαίως ὅτι τὸν ὀνόμα σου συνδεθήσεται μετὰ μεγάλων πράξεων· διότι ἂν δὲν ὑπῆρχον αἱ βδελυροὶ τριάκοντα τύραννοι, δὲν θὰ ἀνεφαίνοντο οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον ἐλευθερωταί· ἂν δὲν ὑπῆρχε πάλαι ἐν Θήβαις ὁ Λεοντιάδης, δὲν θὰ ἀνεδεικνύετο ὁ Πελοπίδας καὶ ὁ Ἐπαμεινώνδας, ὡς οὐδὲ ὁ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, ἂν δὲν ἐτυράνουν οἱ τοῦ Πεισιστράτου υἱοί. Πρόβαινε, ὦ γέρον, καὶ ἀρεῖς τὸ τοῦ γήρατος ἀμβλὺ καὶ δυσκίνητον ἀνάλαβε τὴν αὐθάδειαν σου. Μὴ στρέφῃς τὰ βλέμματα πρὸς τὰ ὀπίσω· μὴ φοβοῦ· ἔχεις προστάτην, ἂν οὐχὶ ἀξιογάπητον, ἀλλ' ὁμολογουμένως ἰσχυρὸν καὶ μέγαν, τούτεστι τὴν ἐντιμον αὐλὴν τοῦ Γεωργίου καὶ στήριγμα ἀκράδαντον τὴν μακροθυμίαν τοῦ Λαοῦ. Προχώρει λοιπὸν· ἡ βραδυτὴς πάντοτε ἔβλαψε τὰ καλῶς παρεσκευασμένα· ἔσο δὲ βεβαίως ὅτι θέλεις ἀναδείξει μεγάλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς· ἄξιον πραγματικῶς τῆς θείας καταγωγῆς του καὶ τῶν διὰ ποταμῶν αἵματος κεντημένων ἐλευθεριῶν του. . .

«Ὡς μικρὸν δὲ τεκμήριον τῆς ἀπὸ τίνος ἀναφανομένης ταύτης κινήσεως τοῦ ἐλευθεροῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ καταχωρίζομεν παρὰ πόδας ψήφισμα τοῦ ἐνταῦθα φιλοπροσόδου συλλόγου «Ἐπαμεινώνδας», ἐκφράζοντος τὴν λύπην του ἰδίᾳ διὰ τὸ τῆς 30ης Νοεμβρίου πραξικόπημα, τὸ τοσαύτην αἰσθησιν εἰς ἅπαν τὸ ἔθνος προξενήσαν, ὥτε φανερῶς καὶ προπετῶς ἀντικείμενον τοῖς κειμένοις νόμοις καὶ τῆς πόθους αὐτοῦ.

Ἀριθ. 410.

Ο ΦΙΛΟΠΡΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ.

Ἐχων ὑπ' ὄψιν του τὸ 410 ἄρθρον τοῦ συντάγματος καθ' ὃ ἡ τήρησις αὐτοῦ ἀφίεται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μετ' ἐθνικῆς μὲν ζήλοτυπίας βλέπων τὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν πρὸδους, μετὰ ψυχικοῦ δὲ ἄλγους παρατηρῶν τοὺς ἀρχοντας ἡμῶν περὶ οὐδενὸς ἄλλου μεριμνῶντας ἢ πῶς νὰ καταλάβωσι καὶ κατέχωσι τὴν ἐξουσίαν διὰ τοὺς ἰδιοτελεῖς αὐτῶν σκοποὺς, μηδεμίαν φροντίδα περὶ τῆς κοινῆς εὐημερίας καταβάλλοντες, πεποιθὼς δὲ ὅτι οὔτε εὐημερία οὔτε πρόδος εἶναι ποτε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ, ὅταν διὰ τῆς λόγῃς καὶ τῆς καλπονοθεύσεως ἀναδεικνύονται οἱ βουλευταί, ὅταν μεροληπτικῶς γίνονται αἱ ἐξελέγξεις καὶ ἀποβάλλονται τοῦ βουλευτηρίου οἱ νόμιμοι τοῦ λαοῦ ἀντιπρόσωποι, ὅταν τέλος παραβιάζονται καὶ προπηλακίζονται οἱ θεμελιώδεις θεσμοὶ καὶ καταπατῆται καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ ἀυστολῶς τὸ σύνταγμα, ὡς ἐγένετο ὑπὸ τῆς συμπολιτεύσεως κατὰ τὴν 30ην νοεμβρίου π. ε. διὰ προφανοῦς πραξικοπήματος.

Ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὰς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ κατὰ τὴν 30ην Νοεμβρίου συμβάσας ἀσχημίας.

Ἐν Θήβαις τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 1875.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Γ. ΜΠΕΛΛΟΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Εὐστ. Α. ΚΑΛΟΠΑΙΣ.

Δημοσιεύοντες κατωτέρω δύο ἐπιστολὰς διαμειφθεῖσας μεταξὺ Γραμβίλ καὶ Γλάδστωνος, φέρομεν ὡς ὑπόδειγμα αὐταπαρνήσεως τὴν ἀνδρικὴν τοῦ δευτέρου αὐτῶν ἀπόφασιν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀρχηγοῖς τῶν ἐν τῇ βουλῇ κομμάτων καὶ ἰδίως τῷ γηγενῷ Βούλγαρη, ὃν ἐρωτῶμεν ἐὰν μετὰ τριακονταετη πολιτικὸν βίον κατάρθωσεν ἀπομακρυνόμενος τῆς τῶν κοινῶν διοικήσεως νὰ παρακαλῆται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὰ καὶ ἐν τούτοις νὰ ἀποφεύγῃ τοῦτο ἐκ παντὸς τρόπου, ἢ ἂν τοῦναντίον καὶ διωκόμενος ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἐπιμένῃ θέλων νὰ ἀρχῇ διὰ πάσης βίας καὶ πάσης παρανομίας;

Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ δι' ἧς ὁ Γλάδστων ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀρχηγίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐν ΛΟΝΔΙΝῳ τῇ 13 Ἰανουαρίου 1875.

Ἀγαπητέ μοι Γράμβιλ!

Ἐπῆλθε, φρονῶ, ὁ καιρὸς νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ἀπηύθυνα ὑμῖν τῇ 12 Μαρτίου παρελθόντος ἔτους. Πρὶν ἢ ἀποφασίσω ἐὰν πρέπει ν' ἀναλάβω αὐτὴν ἀξιῶμα ὅπερ ὀφείλω νὰ ἐξασκήσω ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον, ἀνεθεώρητα μετὰ πάσης δυνατῆς ἐπιμελείας πολλοὺς ἰδιωτικοὺς καὶ δημοσίους λόγους, ὧν τινες, καὶ οὐχὶ οἱ μᾶλλον ἀσήμαντοι, δὲν ὑπῆρχον ὅτε ἐγράφετο ἡ ἐπιστολὴ μου ἐκείνη. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης ταύτης ὑπῆρξεν ὅτι οὐδὲν ἀνεῦρον δημόσιον συμφέρον βιάζον με νὰ ἐξακολουθήσω παριστάμενος ὡς ἡγέτης τοῦ φιλελευθεροῦ κόμματος. Ἀφ' ἑτέρου, εἰς ἡλικίαν ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν καὶ μετὰ τεσσαράκοντα δύο ἔτη κοπιώδους δημοσίου βίου, φρονῶ ὅτι δικαιοῦμαι νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς παρούσης εὐκαιρίας ὅπως ἀποχωρήσω. Τὴν ἀποχώρησιν ταύτην μοὶ ὑπαγορεύουσιν αἱ ἀτομικαὶ μου σκέψεις περὶ τοῦ ἀρίστου τρόπου καθ' ὃν δύναμαι νὰ δαπανήσω τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς μου. Κρίνω περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι τὴν διαγωγὴν μου ἐν τῷ κοινοβουλίῳ θὰ ἐξακολουθήσωσι διέπουσιν οἱ αἵ αἵματι τοῦδε ἀρχαί, καὶ ὅτι αἱ ἀποφάσεις περὶ γενικῶν συμφερόντων τοῦ φιλελευθεροῦ κόμματος θὰ τυγχάνωσι πάντοτε τῆς ἐγκαρδίας μου ὑποστήριξεως. Ὀφείλω, ἴσως, νὰ προσθέσω ὅτι πρὸς τὸ παρὸν καὶ ἐπὶ τινὰ ἔτι χρόνον, τὴν σύντονόν μου προσοχὴν θὰ ἐφελκῇ ἰδιαίτερόν τι ζήτημα.

Γ. ΓΛΑΔΣΤΩΝ.

Ἡ Γράμβιλ ἀπήντησε.

Ἐν ΛΟΝΔΙΝῳ, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1875.

Ἀγαπητέ μοι Γλάδστων!

Ἀνεκοίνωσα ὑμῖν λεπτομερῶς τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκεν βαρυτάτα οἰκτεῖρω καὶ κατακρίνω τὴν ἡμετέραν ἀπόφασιν. Οἱ ἐπ' ἐσχάτων συνάδελφοι ὑμῶν ἐν τῇ κυβερνήσει συμμερίζονται πληρέστατα τὰ αἰσθήματα ταῦτα καὶ λυποῦνται ὅτι αἱ προσπάθειαι τῶν δὲν ἴσχυσαν νὰ μεταπείσωσιν ἡμᾶς οὐδόλως δ' ἀμφιβάλλω ὅτι τὸ φιλελευθερὸν κόμμα ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, σκέπτεται ὡς ἡμεῖς. Αἱ παρατηρήσεις, ἃς ἀπευθύναμεν ὑμῖν ἀπορροεῦσιν ἐκ λόγων δημοσίου συμφέροντος, οὐχὶ δὲ μόνον ἐκ τῆς συναίσθησεως τῶν μεγάλων ὑμῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀτομικοῦ ἡμῶν θαυμασμοῦ καὶ τῆς ἀτομικῆς ἡμῶν ἀφοσιώσεως.

ΓΡΑΜΒΙΛ.

Ἐμπαθεῖς παρατηρήσεις.

Τὸ πανσλαβιστικὸν ὄργανον ὁ «Ρωσικὸς Κόσμος» ἐπιτίθεται κατὰ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ὡς συμμαχοῦσιν μετὰ τῶν Ἑλλήνων! Ὁ δολιφόρων πανσλαβιστὴς, βαρέως φέρων τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν Τούρκων καὶ τῶν Χριστιανῶν, ἐπάγει τὰς ἐπομένους ἐμπαθεῖς καὶ ἀξιοπεριφρονήτους παρατηρήσεις.

«Αὐτὴ ἡ Πύλη ἐκ προμελέτης διατηρεῖ τὸ εἰς τὰ ὑποτελῆ κράτη πρὸ πολλοῦ ἐπισεσωρευμένον ἔκκαυμα, οὕτως τὴν αἰφνιδίον ἀνάφλεξιν οὔτε οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει θὰ δυνήθωσι νὰ προλάβωσιν, οὔτε οἱ ἀρχόντες ἐν ταῖς παρὰ τοῦ Δούναβιν ἡγεμονίαις. Τὴν αὐτὴν δὲ ἀνόητον (!) πολιτικὴν μετῆλθε καὶ μετερχεται πρὸς τοὺς ἀμέσους ὑπὸκλούς της Σλάβους. Ἐν Βοσνίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ, ὧν οἱ κάτοικοι ἀνέκαθεν ἐφάνησαν πιστότατοι, ἔσπειρεν ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις τὸν σπόρον τῆς δυσαρεστῆσεως καὶ τῆς διρμιτάτης ἀγανακτικῆς (!) ἐξ ἧς ἀδιαλείπτως προκύπτουσι νέαι ἐρίδες καὶ συγκρούσεις. Τὸν κίνδυνον τῆς καταστροφῆς τότε μόνον θὰ ἀποσοβήσῃ ἡ Τουρκία, ὅπταν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῶν παλαιότερων αὐτῆς πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιλύσωσι τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα τηρήσαντες αὐστηρὰν ἀποκρίσιν, οὐδετερότητα καὶ ἀπροσωποληψίαν ἐν τῇ διαχειρίσει ἡζήθησαν δὲ οὕτω τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τῶν ὀρθοδόξων Βουλγάρων. Βεβαίως ὅμως παρεδόθη ἡ διαχείρισις τῆς ἐκκλησίας εἰς τοὺς Ἑλλήνας, οἵτινες ἐκμεταλλεύονται τὴν ἐξουσίαν τῶν χάριν ἰδίων καὶ ὑπερφιλανθῶν πολιτικῶν σκοπῶν, ἀποπειρώμενοι νὰ ἐπικρατήσωσιν (!) ἀπ᾽ αὐτῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ φυλῶν καὶ νὰ ἀπορροφήσωσι τὸ ἐκεῖ σλαβικὸν ἔθνος. Καὶ ἡ Τουρκία δὲ φαίνεται διατεταμένη»

νη να υποστηρίξη πληρέστατα (!) τὰς προσπάθειάς τὰς ἐλληνικάς. Τὸ σφόδρα ἐλληνικὸν κόμμα τοῦτο, τὸ φέρον νῦν καὶ ἄγον τὴν ὁθωμανικὴν κυβερνήσιν, μετῆνεγκε δεξιῶς τὴν περὶ τῶν ἐθνικοτήτων ἐριδὴ εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ Ἀθῶ, χαρακτηρίσαν ὡς λίαν ἐπικινδύνον εἰς τὰ ὁθωμανικά συμφέροντα τὴν ἐκλογὴν ῥώσου ἡγουμένου. Οἱ μοναχοὶ, οἱ τῶς ἀνευ διακρίσεως ἐθνικότητος τοῦρκοι ὑπῆκοι νομιζόμενοι, αἰφνης διηρέθησαν εἰς δύο ἐναντία στρατόπεδα, τὸ τῶν ἰθαγενῶν Ἑλλήνων καὶ τὸ τῶν ἀλλοδαπῶν Ῥώσων. Τοιαύτη ἡ γένεσις τοῦ μοναχικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς θὰ μεταβῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐξωτερικῆς, διότι οἱ πιεζόμενοι (sic) ῥώσοι ἀδελφοὶ θὰ αἰτήσωσιν ἀναμφιδόλως τὴν προστασίαν τῆς προεδρίας των. Ἰδοὺ ἐν ὑποτυπώσει ἡ ὁλεθρία πολιτικὴ, εἰς ἣν παρεσύρθη ἡ Τουρκία, διότι παραπολὺ ἐπίστευσε καὶ πιστεύει εἰς τοὺς Ἑλλήνας ὡς φελεῖ δὲ ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐκείνη τὴν ἐθνικὴν μειονότητα, ἥτις φαντάζεται ὅτι μόνη θὰ ἀποδειχθῇ ἄμεσος κληρονόμος τοῦ παρὰ τὸν Βόσπορον ἀσθενοῦς. Ἰδὼν μὴ ἐπανελθῇ ἐγκαίρως ἡ Τουρκία εἰς ἐπίγνωνσιν καὶ εἰς ὀρθότερα φρονήματα, θὰ κινδυνεύσῃ μεγάλως ἡ ὑπαρξὶς τῆς, οὐχὶ τοσοῦτον ἕνεκεν τῆς φυσικῆς πορείας τοῦ νοσήματος, ὅσον διὰ τὴν κακοβουλίαν τῶν ἱατρῶν, εἰς οὓς διεπίστευσε τὴν θεραπείαν τῆς.»

(Κλειώ).

Σ. Σ. Π. Συγχαίρομεν τὸν Ῥωσικὸν τύπον διὰ τὰ γε-
λελλήνικα του ταῦτα αἰσθήματα, μετὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ
ὅτι αὐτὸς μὲν ἀλλ' ἀμφότεροι τοῦν ἐσχίκαμεν.»

Πρὸς τὸν Κύριον

Ἀκριβιάδην Χαρίλαον, μέχρι τοῦδε Ὑποπρόξενον
τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος
ἐν Σουεζ.

Κύριε Α. Χαρίλαε!

Οἱ κάτωθεν ὑποφαινόμενοι ὑπῆκοι Ἑλληνες
παρεπιδημοῦντες ἐν Σουεζ, πληροφορηθέντες μετὰ
μεγίστης ἡμῶν λύπης τὴν ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως
προσεχῇ ἀναχώρησίν σας, σπεύδομεν διὰ τῆς πα-
ρούσης μας νὰ ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὰς εὐχαριστή-
σεις καὶ τὴν ἡμῶν εὐαρέσκειαν διότι καθ' ὅλον τὸ
διετὲς διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὡς Ὑποπρόξενου δια-
διατριβῆς σας, διὰ τοῦ καλοῦ ὑμῶν τρόπου, τῆς
γλυκείας συμπεριφορᾶς σας καὶ τῆς μετ' ἀκριβείας
ἐκπληρώσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας σας καθηκόντων
ἐφειλύσατε εἰς ἑαυτὸν τὴν ἀγάπην, τὸ σέβας καὶ
τὴν εὐγνωμοσύνην ἀπάντων ἡμῶν.

Δέξασθε ὅθεν, ἀξιότιμε Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν
τῶν εὐγενῶν πρὸς ὑμᾶς αἰσθημάτων ἀπάσης τῆς
ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς ἀποικίας.

Ἐν Σουεζ τῇ 1 Ἰανουαρίου 1875.

Ν. Λεμονιάδης, Α. Βεργῆς, Σ. Λυμπερόπουλος, Ἀδελ-
φοὶ Σφακιανάκη, Ἰω. Μπαλάς, Π. Φαρμάκης, Μ.
Μανώλης, Χ. Καρακᾶς, Κ. Πολίτης, Ι. Σαραντόπου-
λος, Ι. Καλογερόπουλος, Ν. Καραμασούνης, Δ. Καρα-
ρούργας, Γ. Κασδαμίτσας, Γ. Μάκρης, Σ. Κωνσταν-
τινίδης, Ν. Παρίσης, Ν. Ζαχαρόπουλος, Ι. Ἀσλάνης,
Β. Θ. Ματῆς, Σ. Ἀντύπας, Δ. Σταυρίδης, Ν. Δ.
Μαρκίτης, Στ. Ἀθανασίου, Β. Ἀγγελίδης, Α. Βασι-
λειόπουλος, Ν. Καρατζᾶς, Ι. Πετρεῖς, Ν. Πετρεῖς, Ι.
Χ. Ἀνδρέου, Ε. Δεληγιαννάκης, Δ. Καραμανλῆς.

Σ. Σ. Π. Δημοσιεύοντες τὸ ἀνωτέρω εὐχαριστήριον, συγ-
χαίρομεν τῷ ἀπολυθέντι τῆς ὑπηρεσίας Ὑποπρόξενῳ κ. Α.
Χαρίλαῳ, καθὸς φαίνεται ὅτι καὶ τίμιος καὶ ἱκανὸς προ-
ξενικὸς ὑπάλληλος εἶναι διότι ἄλλως ἤθελεν εἶναι σόλοικος
πρᾶξις διὰ τὴν Κυβερνήσιν τοῦ κ. Βούλγαρη νὰ διατηρῇ ἐν
τῇ προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Σουεζ ὑποπρόξενον εὐχαριστούν-
τα τοὺς ὁμογενεῖς, ἀφοῦ ἕως τῶρα τοῦλάχιστον, καθ' ὅς ἐκ
τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔχομεν εἰδήσεις, μόνον ἐκεῖνοι τῶν Προξένων
καὶ πρακτόρων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δὲν διατρέχουσι
κανένα κίνδυνον, ὅσοι παρῶντες τοὺς ὁμογενεῖς εἰς βαθμὸν
μεταβολῆς τῆς ἐθνικότητος των καὶ ὅσοι ἐργάζονται κατὰ
τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν ὑπνικῶν τῆς Α. Μ. Ἄρα δικαίως
ἐπαύθη ὁ κ. Χαρίλαος καὶ πρέπει νὰ χαίρῃ διὰ τοῦτο καθὸ
ἀνίκανος ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἐθνικόνους προσδοκίας τοῦ
ἀκ λ ε ὡς νῦν τὴν Ἑλλάδα Κυβερνῶντος.

Τὰ κατὰ τὴν τράπεζαν «Πανδώραν».

Ἦ ἐν Σύρῳ ἱδρυμένη τράπεζα «Πανδώρα» πε-
ριεπλήθη ἀτυχῶς εἰς ἑρίδας, ὧν ἡ ἐκθασίς εἴθε
μὴ ἀποβῇ ὁλεθρία τοῖς μετόχοις. Εἶναι ἤδη γνω-
στὸν ὅτι ὡς διευθυντὴς τοῦ καθιδρύματος τούτου
διατελεῖ ἐνταῦθα ὁ ἱδρυτὴς αὐτῆς κ. Ν. Νικολιά-
δης, ὑποδιευθυντὴς δὲ τοῦ αὐτοῦ καταστήματος εἰ-
χε διορισθῇ ἐν Σπέτσαις παρὰ τῆς συνελεύσεως

τῶν μετόχων ὁ κ. Δ. Γκούμας, περὶ οὗ πολλὰ ἡ-
κούσαμεν ἄλλοτε ἐγκώμια καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ
παρὰ τοῦ κ. Νικολιάδου, ἐκλογῇ καὶ συστάσει τοῦ
ὁποίου περιεβλήθη οὗτος τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητα.
Καὶ τὰ μὲν ἀφορῶντα τὴν ἐταιρίαν ἐν Σύρῳ ἀ-
γνοοῦμεν τίνι τρόπῳ διάκεινται καθὸςον αὕτη ποικί-
λας ἔλαβε τροποποιήσεις, προσκτησαμένη καὶ τε-
χνουργεῖον πιλοποιίας, τὰ προϊόντα τοῦ ὁποίου
δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητα. Τὰ δὲ τοῦ ὑποκαταστή-
ματος ἐν Σπέτσαις, καίτοι μῆπω ἐλεγχθέντα, εἰς
εὐάρεστον κεῖνται σημείον κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ
κ. Γκούμα ἀνω τῶν 13 ταῖς 0/0 τόκον ἀποδίδον-
τα. Εἶχον δὲ ὁμαλῶς καὶ τὰ ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐν
Σπέτσαις μέχρι πρὸ ἐνὸς ἔτους, ὅτε ἡ δημοσιογρα-
φία ἤρξατο κατηγοροῦσα τοῦ κ. Νικολιάδου ὡς κα-
κοῦ διαχειριστοῦ τῆς περιουσίας τῶν μετόχων. Εἰς
τὰς κατηγορίας ταύτας πολλάκις ζητηθέντες νὰ
παράσχωμεν τὰς στήλας τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος
ἐπ' ἀδρᾶ ἀμοιβῇ, ἡρνήθημεν νὰ πράξωμεν τοῦτο,
εἰπόντες τοῖς ἐχθροῖς τοῦ κ. Νικολιάδου, ὅτι ἡ κα-
τὰ τῆς Τραπεζῆς «Πανδώρας» ἐπίθεσις τῆς δημο-
σιογραφίας θεωρεῖται ἴση τῇ καταστροφῇ αὐτῆς,
ἐπομένως δὲ ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον ἀνευ προηγουμέ-
νου ἐλέγχου νὰ ἐπιτιθῇται τις κατὰ προσώπου οὐ
μικρὸν μοχθήσαντος εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ καταστή-
ματος τούτου. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἐσκέφθησαν
οὕτω καὶ τινες ἄλλοι τῶν ἐν ἡμῖν συναδέλφων. Οὗ-
τοι ἀσμένως κατεχώριζον ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐ-
τῶν διατριβὰς, τὴν ἀπώλειαν τῆς περιουσίας τῶν
μετόχων προαγγελλούσας. Αἱ διατριβαὶ αὗται ἀ-
ναγινωσκόμεναι πανταχοῦ δικαίως ἤγειραν ὑπονοί-
ας ὅτι δὲν διοικοῦνται μετὰ φειδοῦς καὶ προνοίας
τὰ τῆς «Πανδώρας» παρὰ τοῦ κ. Νικολιάδου, καὶ
οἱ ἐν Σπέτσαις μέτοχοι διακόσιοι περίπου, καὶ κύ-
ριοι χιλίων μετοχῶν ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ κ. Γκού-
μα, καὶ ἀπήτησαν ἵνα αἰτησῇται τὴν συγχάλασιν
ἐκτάκτου συνελεύσεως παρὰ τοῦ κ. Νικολιάδου, ὅ-
πως ἀποδειχθῇ ἡ κατάστασις τῆς Τραπεζῆς καὶ
καθυστερήσῃ ἐκ τοῦ φόβου τοῦ ἀπειλοῦντος ἀ-
πώλειαν τῆς περιουσίας των. Ὁ κ. Γκούμας διε-
μήνυσε τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τῶν Σπετσιωτῶν τῷ
κ. Νικολιάδῃ καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ συναινέσῃ
εἰς τοῦτο, ἀλλ' ὁ κ. Νικολιάδης δὲν συνεφώνησεν
εἰς ταῦτα εἰπὼν, ὅτι κατὰ τὴν ἐτήσιαν σύνοδον τῶν
μετόχων γινομένην κατὰ Φεβρουάριον, θέλει δώσῃ
λόγον τῶν ἐργασιῶν του καὶ κατ' αὐτὴν θὰ ἀπο-
δειχθῇ εἰς ποίαν θέσιν εὐρίσκεται τὸ ὑπὸ τὴν διευ-
θυνσίν του ἱδρυμα. Οἱ Σπετσιῶται ὅμως ἐκλαβόν-
τες τὴν ἀναβολὴν ταύτην καὶ τὴν ἄρνησιν τοῦ κ.
Νικολιάδου ὡς ἐπικύρωσιν τῶν ὑπονοιῶν των, συ-
νεληθόντες παρέδωκαν τοὺς τίτλους αὐτῶν εἰς τὸν
κ. Γκούμαν καὶ περιέβαλον αὐτὸν μετὰ πάσης πλη-
ρεξουσιότητος, ὅπως ἐλθὼν εἰς Σύρον συγκαλέσῃ
ἐκτάκτον Σύνοδον τῶν μετόχων καὶ ζητήσῃ παρὰ
τοῦ κ. Νικολιάδου λόγον τῆς διαχειρίσεώς του.
Ἀλλὰ μέχρις οὗ γίνωσι ταῦτα ὁ κ. Νικολιάδης
προλαβὼν ἔπαυσε τῆς διευθύνσεως τοῦ ὑποκατα-
στήματος Σπετσῶν τὸν κ. Γκούμαν (ἡ παῦσις δὲ
αὕτη κατὰ τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας εἶναι ἄ-
λογος, καθὸς ὁ Γκούμας δὲν διωρίσθη παρὰ τοῦ
Νικολιάδου ἀλλὰ παρὰ τῆς Συνελεύσεως τῶν Με-
τόχων καὶ παρ' αὐτῆς ἔδει νὰ παυθῇ) καὶ διώρισεν
ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον τινὰ ὅστις, ὡς μανθάνομεν, εἶναι
καὶ ὀφειλέτης εἰς τὴν τράπεζαν ταύτην ὁ λί γ ω ν
χιλιάδων φράγκων. Τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Νικολιάδου
διορισθέντα ὡς διάδοχον τοῦ κ. Γκούμα, οἱ μέτοχοι
Σπετσῶν δὲν ἐδέχθησαν, ἀλλ' ἐξεβίασαν τὸν κ.
Γκούμαν νὰ παραλάβῃ τὰ βιβλία καὶ τοὺς τίτλους
αὐτῶν καὶ ἐλθὼν ἐν Σύρῳ, νὰ ἐνεργήσῃ ὅτι αὐτοὶ
ἀπεφάσιζαν. Τοῦ Γκούμα ἀναχωρήσαντος ὁ τού-
του διάδοχος κατέφυγεν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τῶν
Πρωτοδικῶν Ναυπλίας καὶ κατήγγειλεν αὐτὸν ἐπὶ
ὑπεξαίρεσει τῶν βιβλίων, τῶν τίτλων καὶ τῶν ὁ-
μολογιῶν τῆς Τραπεζῆς, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐστάλη ἀνα-
κριτὴς εἰς Σπέτσας ὅστις μαθὼν τὰ γενόμενα, ἐτη-
λεγράφησεν καὶ συνελήφθη ὁ Γκούμας ἐνταῦθα, ὅ-
πως μὴ δραπετεύσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐνῶ ὡς εἶναι
γνωστὸν οὐ μόνον ἐντιμὸς ἄνθρωπος εἶναι ἀλλὰ
καὶ κύριος 350 περίπου μετοχῶν. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ
μέχρι τοῦδε γινόμενα. Ὁ δὲ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖ-
ον ἡμεῖς ἐγράψαμεν αὐτὰ εἶναι τὸ νὰ καταστήσω-
μεν δηλὰ τοῖς Μετόχοις τί ἀπήτησεν ὁ κ. Γκούμας
καὶ οἱ μέτοχοι Σπετσῶν καὶ διὰ τίνα λόγον ἐπαύ-

θη καὶ ἐπροσωποκρατήθη. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παῦσις τοῦ
οὐ μόνον εἶναι παράχρηστος ἀλλὰ καὶ προσκλήθη
ἐκ φόβου μὴ οὗτος, ὡς ἀντιπροσωπεύων τὸ πλεῖ-
στον μέρος τῶν μετόχων, ἐγκύψῃ μετὰ μεζύονος
προσοχῆς εἰς τὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ κ. Νικολιά-
δου καὶ τὰ τῆς καταστάσεως τοῦ πιλοποιείου, καὶ
ἀνεύρῃ ἐν αὐτῷ εἴ τι πλημμελεῖς ἤθελεν ὑπάρχειν,
καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, διὰ τοῦτο καὶ ἀναγκασθῇ
νὰ ἀποδοκιμάσωμεν δημοσίᾳ τὸ διάδημα τοῦτο τοῦ κ.
Νικολιάδου. Ἄλλως τε δὲ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ
νοήσωμεν τίνες ἄλλοι λόγοι ὥθησαν τὸν κ. Νικο-
λιάδην νὰ προβῇ εἰς μέτρα τόσον κατεσκευασμένα
ἵνα μὴ εἴπωμεν βίαια, ἀφοῦ οἱ ἐν Σπέτσαις οὐδὲν
ἄλλο ἀπήτησαν παρὰ τοῦ κ. Διευθυντοῦ εἰμὴ ἐλεγ-
χὸν ἀκριβῆ, καὶ διήγνωσιν ἀληθῆ τῆς καταστάσεως
ἐν ἡ εὐρίσκεται ἡ παρ' αὐτοῦ διευθυνομένη τράπεζα.
Τὸν ἐλεγχον μόνον οἱ ἔνοχοι φοβοῦνται καὶ τὴν
δᾶδα τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας μόνον οἱ ἐν σκοτίᾳ
ἐργαζόμενοι καὶ περιπατοῦντες ἀποφεύγουσιν, κακὰ
ἄπερ δὲν πιστεύομεν ὅτι κατέσχον τὸν κ. Νικολιά-
δην, ἐφ' ὅσον γινώσκουμεν ὅτι μοχθεῖ διηνεκῶς καὶ
ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν μετόχων,
τὰ ὁποῖα εἴθε ἀποδειχθῶσιν ἐν καλῇ ὄντα καταστά-
σει καὶ ἀκμαιότητι, πρὸς διασκέδασιν τῶν κακοβού-
λων περὶ αὐτοῦ διαδόσεων καὶ πρὸς ἐνθάρρυνσιν
τῶν κ. Μετόχων.

Καλλιτεχνία.

Ὁ πᾶρ' ἡμῖν καλλιτέχνης κ. Γ. Βιτάλης περατώσας τὸ
γύψινον ἀγαλμὰ του, τὸ παριστῶν τὸν Οἰδίποδα χειραγω-
γούμενον ὑπὸ τῆς θυγατρὸς του Ἀντιγόνης, προτίθεται νὰ
ἐκθέσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκθε-
σιν, ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐν ἡμῖν θεωρεῖται ἐν τῶν ἀ-
ριστοτεχνημάτων τῆς ἀναγεννωμένης ἐν Ἑλλάδι πλαστικῆς
καὶ ἀνδριαντοποιίας, ἐπομένως δὲ καὶ ὅτι θέλει κριθῇ βρα-
βεύσεως ἄξιον. Μετὰ δὲ τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ θέλει προμνησθε-
νθῇ ἐκ Πεντέλης τὸ προσήκον μάρμαρον, τοῦ ὁποίου ὁ κατα-
πληκτικὸς ὄγκος δέον ἐν Ἀθήναις νὰ ἀποβῇ ὅτι περιτ-
τὸν, πρὸς εὐχερτεστέραν μετακίνησιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐνταῦθα
ἐργαστήριον τοῦ κ. Βιτάλη, ἔνθα θέλει τελειοποιηθῇ. Μετὰ
τὸ ὥραϊον τοῦτο ἔργον ὁ κ. Βιτάλης πλάττει ἤδη τὸν κύνα
φιλόσοφον, λύχον φέροντα. Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο καὶ τοὶ ἀ-
παρασκευάστον ἐπὶ προαγγέλλεται ἀξιοθέατον. Ὅταν τις
ἴδῃ τὸν ἀναφαλάντιον φιλόσοφον, πῶγων λασίον καθεμι-
νον, καὶ μόνον κατὰ τοὺς κρατάφους βοοτρόχους ἔχοντα καὶ
ἀνυπόδητον βαδίζοντα, διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς λύχον διὰ δὲ
τῆς ἀριστερᾶς βακτηρίαν βαστάζοντα, ἐπέρχεται αὐτῷ γέ-
λως ἀναμνησκόμενῳ τὸ δηκτικὸν καὶ φιλοσκαρμῶνον ἄμα
τῶν λακωνικωτάτων καὶ διδακτικῶν ἀποφθεγμάτων του.
Ὁ χρόνος καθ' ὃν κύων φιλόσοφος ἀναβιβάζεται ἐπὶ τῆς καλ-
λιτεχνικῆς σκηνῆς ὑπὸ τοῦ κ. Βιτάλη εἶναι ὁ πᾶσι τῶν
καρπῶν καταλλεπτότατος. Διογένηςος χρεῖαν ἔχει ὁ Ἦγεμὼν
καὶ τούτου τὸν ἀνδράντα δέον νὰ ἔχῃ ἱστάμενον ἐν τῇ αἰ-
θούσῃ ἐν ἡ ὑποδέχεται τοὺς ὑπουργοὺς του, ἵνα δι' αὐτοῦ
συμβολικῶς ὑπομνησκῇ αὐτοῖς πάντοτε τὰ ἀνθρώπων
ζητῶν. Διογένηςος χρεῖαν ἔχει τὸ Βουλευτήριον ἵνα καὶ ἐν-
ταῦθα ὑπομνησκῇ τοῖς περὶ τῶν κοινῶν βουλευομένοις,
ὅτι πρὸ εἰκοσίδιό αἰῶνων ζητεῖται ὑπὸ τοῦ Διογένηςος ὁ ἀν-
θρωπος ὁ σώων καὶ ὁ δοξάζων αἰθὶς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ
μας οὗτος εἰσέτι δὲν εὐρέθη. Διογένηςος χρεῖαν ἔχομεν οἱ ἐν
ταῖς Ἐπαρχίαις ἵνα δι' αὐτοῦ ἀναμνησκόμεθα ὅτι ζητοῦμεν
ἀνθρώπων. Διογένηςος χρεῖαν ἔχουσι τέλος οἱ διὰ πάσης τρυ-
φῆς καὶ πάσης πολυτελείας τὸν βίον διάγοντες, ὅπως μάθω-
σι παρ' αὐτοῦ ὅτι δύνανται διὰ τῆς ὀλιγαρκείας πλουσιώ-
τατοι καὶ αὐτῶν τῶν βαθυπλούτων καὶ τῶν Ἦγεμόνων νὰ
λέγωνται, ὡς ἔχοντες ὀλιγωτέρων πραγμάτων χρεῖαν ἢ
ἐκεῖνοι πρὸς τὸν βίον. Τοσοῦτον πολυτίμου ὄντος κατὰ
τοὺς χρόνους τοῦτους τοῦ κυνικοῦ φιλοσόφου καὶ Βασιλεῖ,
καὶ ἄρχουσι καὶ ἰδιώταις, ὁ κ. Βιτάλης τὴν σπουδαιότητα
προσφέρει τῷ ἔθνει ὑπηρεσίαν, διὰ τοῦ καλλιτεχνήματός
του τούτου, ὅπερ εἴθε νὰ ἐκτιμηθῇ προσηκόντως ὅπως ἱκα-
νοποιηθῶσιν οἱ ὑπὲρ τῆς πλαστικῆς καὶ γλυπτικῆς μόχθοι
τοῦ ἀπογόνου τούτου τῶν ἀθανάτων ἡμῶν προγόνων, τῶν
τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν καλλιτεχνίαν εἰς τὸν ὑπατον τῆς
τελειότητος βαθμὸν προαγαγόντων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν προξένησεν εἰς τὴν πόλιν ἡ-
μῶν καὶ ἰδίως εἰς ἄπαντα τὸν ἐμπορικὸν κόσμον τῆς πόλε-
ώς μας ἡ ἀπὸ τοῦ Τελωνείου Σύρου μετὰθεσις τοῦ Ἐπιστά-
του κ. Δαμιανοῦ καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ κ. Σίμου. Οἰουσδήποτε
λόγους καὶ ἄν εἶχεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὅ-

σασθήποτε απαιτήσεις όπως προβή εις τὸ διάβημα τοῦτο, ὥφειλε νὰ μὴ τὸ πράξῃ συλλογίζομενος ὅτι ἡ ὑπηρεσία εἶναι κτήμα τοῦ ἔθνους καὶ οἱ ἐν αὐτῇ εὐδοκίμως ὑπηρετοῦντες τόσῳ μᾶλλον καθίστανται σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοί, ὅσῳ τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως ἐπιτελοῦσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα. Ὅταν δὲ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐν τηλικαύτῃ τῶν τὰ κοινὰ πραττόντων ἀλληλομαχίᾳ, ζῶντες εἰς μίαν πόλιν καὶ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν διαχειρίζομενοι ὄχι μόνον δὲν καθίστανται ἐπαχθεῖς ἀλλὰ καὶ μετατιθέμενοι ἀλγενοτάτας παράγουσι δυσμενείας εἰς τοὺς πολίτας μεθ' ὧν ἀναστρέφονται κατὰ τῆς μετατοπιζούσης αὐτοὺς ἐξουσίας, τότε ἐξ ἀπαντος αὕτη ὀφείλει νὰ μὴ προβαίνει εἰς τοιαῦτα διαβήματα, διότι, ἐρρέθη ἀνωτέρω, ὅτι οὔτε ἡ δημόσιος ὑπηρεσία εἶναι ἰδιοκτησία τῶν Κυβερνώντων τὸ ἔθνος, οὔτε οἱ τίμιοι καὶ ἱκανοὶ ὑπάλληλοι κτήματα εἶτε αὐτῶν εἶτε τῶν πολιτευομένων. Οὔτε ἔμποροι εἴμεθα, οὔτε γνωριμίαν ἂν ἀπλὴν ἔχομεν μετὰ τῶν κ. Δαμιανοῦ καὶ Σίμου, οὐχ ἤττον διερμηνεύοντες τὰ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἐπὶ ταῖς μεταθέσει ταύταις διαδηλοῦντες, εὐχόμεθα ὅπως μὴ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην μετ' οὐ πολὺ νὰ ἀναμνησθῶμεν τῆς καλῆς καὶ εὐγενούς συμπεριφορᾶς τῶν δημοσίων τούτων ὑπαλλήλων πρὸς ἅπαντας ἐν γένει, καὶ νὰ μὴ εὐχρηθῶμεν ὅπως ἴδωμεν ἀμφοτέρους ἐπανακάμπτοντας εἰς τὰς ἑαυτῶν θέσεις. Τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς χαράττοντες ὑπὲρ τῶν κ. Δαμιανοῦ καὶ Σίμου, χαράττομεν αὐτὰς μόνον καὶ μόνον ὅπως πεισθῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἡ πράξις αὐτοῦ αὕτη κατεδυσχερῆσεν τὸν τόπον, ὅτι μόνῃ ἡ ταχέια ἐπανόρθωσις τοῦ ἀδικήματος τοῦ γενομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον ἐξαλείφει τοιαύτας ἀλγεῖνας ἐντυπώσεις, καὶ τέλος ὅπως ἀποχαιρετίσωμεν τοὺς δημοσίους τούτους λειτουργοὺς τοὺς ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀδίκως καὶ ἀνευ λόγου ἀναρπάστους γενομένους, καὶ ὅπως διαβεβαιώσωμεν αὐτοὺς ὅτι ἀναχωροῦντες ἐντεῦθεν τὰς ἀρίστας καταλείπουσιν ἀναμνήσεις, παραλαμβάνοντες μεθ' ἑαυτῶν ὡς ἐφόδια ἀναφαίρετα τὴν ἀγάπην τῶν συμπολιτῶν μας, τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα τῆς πόλεως καὶ τὰς συμπαθείας ἅπαντος τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου.

— Μετετέθη ἐντεῦθεν εἰς Ναύπλιον ὁ διοικητὴς τῆς μοιραρχίας Κυκλάδων Κ. Λαζόπουλος ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ πρώην τοιούτου Κ. Νάννου. Ὁ Κ. Λαζόπουλος ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν ἀφίνει τὰς καλλιτέρας ἀναμνήσεις ἑμφρονος καὶ ἐπιμελοῦς ἀξιωματικοῦ.

— Μετετέθη ἐντεῦθεν εἰς Κυπαρισίαν ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν Κ. Εὐστρ. Ἰωαννίδης ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ Κ. Παλαμᾶ μέχρι τοῦδε ἀντεισαγγελεὺς Καλαμῶν, ὅστις ἐλθὼν ἀνέλαβε τὴν ὑπηρεσίαν του.

— Δριμύς μᾶς ἐπεσκεφθὴ χειμῶν πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν καὶ χθές οὐ μόνον τὰ περὶ ἡμᾶς ὄρη ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις μέχρι τῶν αἰγιαλῶν ἐκαλύφθη ὑπὸ χιόνων, ἀναλυθεισῶν μέχρις ἐσπέρας. Σήμερον δὲ ἔχομεν ὥραιαν ἐαρινὴν ἡμέραν.

— Ἡ τῶν τροφίμων προμήθεια ὁσημέραι ἀνέρχεται ἀνεπαίσθητως καὶ ὁ πορισμὸς τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀπολύτων καθίσταται βαθμικῶν δυσχερής. Ἡ τιμὴ τοῦ κρέατος σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη τῆς πρὸ δύο ἐτῶν ἐπικρατούσης ἐνταῦθα. Τὸ βόειον κρέας πωλεῖται τριῶν δραχμῶν ἢ ὀκτῶς, τὸ μόσχον τεσσάρων, τὸ δὲ τῶν ἀρνῶν εἶναι ἐτι ἀκανόνιστον, καθὼς σπάνιον καὶ εἰδεχθὲς διὰ τὴν ἀθλιότητά του. Ἡ Ἀστυνομία παρατηρήσασα προχθὲς ὅτι ἐπωλεῖτο βόειον κρέας ὑπόπτου καταστάσεως διὰ τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ, καλῶς ποιῶσα κατέσχεν αὐτό. Οὐχ ἤττον θελεῖ εὐεργετήσῃ τοὺς κατοίκους ἐὰν ἀπαγορεύσῃ εἰς τοὺς κρεοπώλας, νὰ ἐπιφορτίζωσι τοὺς ἀγοραστὰς μετὰ σωρείας ὀστών, ὅπερ εἶναι ἰδιὸν ἐσχάτης ἀσυνειδησίας, τὸ νὰ ἀγοράζῃ τις κρέας, τοῦτο δὲ τὸ ἥμισυ βάρος νὰ σύγκειται ἀπὸ ὀστῶν τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ποδῶν.

— Ἡ παρ' ἡμῖν Σχολὴ τῶν ἀπόρων παίδων ἐξακολουθεῖ χωροῦσα θαυμασίως πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς. Πολλῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ἀπείρων ἐγκωμίων ἀξία εἶναι τὰ μέλη τῆς κοσμητικῆς τοῦ φιλανθρώπου τούτου ἰδρύματος καὶ ἐκ τούτων ἰδίως οἱ κ. κ. Τσόλας καὶ Ἀμπελάς, διότι ὄχι μόνον τὰς ὥρας τῆς ἀνάσεως αὐτῶν ἀλλὰ καὶ πολλὰς τῶν ἐργασιῶν τῶν κατατρίβουσιν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου. Ἀξιοθέατον ἦτο τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο τὸ ἐσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ἔνθα ἐκτὸς τῶν μαθητευομένων, καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς κυριῶν καὶ κυριῶν εἶχε προσέλθῃ ἵνα ἀκροασθῇ τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς, ἣν κατὰ Σάββατον διδάσκει ἐν τῇ Σχολῇ ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης καὶ διευθυντὴς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Μεθόδιος Παπαναστασάπουλος. Ἐὰν τὸ ἐκπαιδευτήριον ἀποκτήσῃ βαθμικῶν αἰθουσῶν ἀξιοπρεπεστέραν, πολλοὶ κύριοι καὶ κυρίαι θὰ φοιτῶσιν εἰς τὴν πνευματικὴν ταύτην πανδαισίαν. Εἴθε οἱ δυνάμενοι νὰ συμπράξωσιν ὑπὲρ τοῦ τελευταίου τούτου, νὰ συμπράξωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς τάχος.

— Ὁ παρ' ἡμῖν διδάσκαλος τῆς ζωγραφικῆς κ. Φαρμακίδης προσέφερε τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἀνευ ἀμοιβῆς εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ἀπόρων παίδων οὐκ ὀλίγον μοχθήσας εἰς τὴν γραφὴν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ καθιδρύματος. Τὴν ἀξίειπαινον ταύτην πράξιν αὐτοῦ δημοσιεύομεν, καθὼς σύμφωνον πρὸς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά του.

— Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Πολυχρονιάδης, υἱὸς τοῦ ἀξιολόγου φίλου μας Ἀντωνίου Πολυχρονιάδου ὥρολογιοποιῶ, με-

τατεθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν ὡς Δικηγόρος παρ' ἅπασιν ταῖς ἐνταῦθα Δικαστηρίοις, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Τὸν νέον τοῦτον λειτουργὸν τῆς θεμίδος, ἄξιον υἱὸν τοῦ πατρὸς του, συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας καὶ τοὺς προτρέπομεν νὰ μὴ διστάσωσι ν' ἀναθέσωσιν αὐτῷ τὴν διεξαγωγὴν καὶ ὑπεράσπισιν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων των, διαβεβαιῶντες αὐτοὺς ὅτι παρὰ τῷ νέῳ τούτῳ Θεμιστοπόλῳ θέλουσι τύχῃ δραστηριότητος, ἱκανότητος οὐ τῆς τυχοῦσης καὶ τιμιότητος ἄκρας. Τὸ γραφεῖον τοῦ κυρίου τούτου εἶναι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀγορᾶς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Μακρυωνίτου, ἔνθα καὶ τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Πραντοῦνα.

— Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων μανθάνομεν ὅτι ἀπεβίωσεν ἐκεῖσε ὁ ἱκανὸς ἔτη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διατρίψας ὡς γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας καὶ ὡς δικηγόρος κ. Γ. Ποταμιάνος. Ἡ εἰδήσις τοῦ θανάτου αὐτοῦ κατελύπησε τοὺς ἑαυτοῦ φίλους καὶ ἰδίως τοὺς ἀξιότιμους συναδέλφους αὐτοῦ. Συλλυπούμενοι τοῖς συγγενεῖσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ στερήσει τοιούτου πολυτίμου μέλους τῆς οἰκογενείας των, εὐχόμεθα αὐτῷ τὴν ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσιν.

— Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Τὰ πολιτικὰ μας εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν καὶ οὔτε αἱ περὶ παρατήσεως τοῦ Ὑπουργείου φῆμαι ἐπηλήθευσαν, οὔτε τὰ διαδοθέντα περὶ ἐκτάκτου συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς. Ἐν μόνον εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ Βασιλεὺς πρόκειται νὰ δικασθῇ ἀνὰ μέσον παρανομησάσης Κυβερνήσεως καὶ τὸ σύνταγμα παραβιάζουσας, καὶ ἀνὰ μέσον ἔθνους ἀγανακτοῦντος μὲν κατὰ τῆς βανδάλου Κυβερνήσεώς του, σιγῇ δὲ ἀναμένοντος τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἡγεμόνου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως κατὰ τὰς κρίσεις τῶν εὐφρονούντων ποτὲ δὲν δύναται νὰ ᾖ εὐνοϊκὴ ὑπὲρ τῶν Ὑπουργῶν του, καθόσον οὐδέποτε ὁ συνταγματικὸς τῶν Ἑλλήνων Βασιλεὺς θὰ κοινωνήσῃ ἀλλοτρίοις πλημμελήμασι, τὰς παρανομίας καὶ τὴν καταπάτησιν τοῦ Συντάγματος, τὰς τολμηθείσας νῦν παρὰ τοῦ κ. Βούλγαρη, καταστέρων καὶ ἐπιδοκιμάζων, διότι τότε ἡ θέσις τοῦ ἡγεμόνος ἀπέναντι τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἔθνους, ὅπερ ὠρκίσθη νὰ διοικήσῃ συνταγματικῶς, λαμβάνει ἰδιόρρυθμον μορφήν καὶ ἰδιότροπον χαρακτῆρα. Ἐν τοσούτῳ μέχρι τῆς Κυριακῆς θὰ ᾖ γέννημένος, κατὰ τὸν κ. Κορέσιον, ἡ Ἐπισκοπὸς ἡ Μητροπολίτης.

— Μεταξὺ τῶν ἐλληνικῶν ἔργων τῆς καλλιτεχνίας, γράφει ἡ συνάδελφος ἀεφμερίς, νεώτατον ἔχομεν μετ' ἐπαίνων νὰ ἀναφέρωμεν τὸ ἄρτι ἐκ τοῦ Μονάχου πεμφθὲν ἐνταῦθα εἰς μέγα ἀντίτυπον ἐκ γύψου τοῦ νέου κ. Ι. Χαλέπα σπουδάζοντος αὐτοῦ τὴν γλυπτικὴν ὡς ὑποτρόφου τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος καλλιτέχνημα εἶναι Σάτυρος μετὰ ζωηράτην τὴν ἐκφράσιν κρατῶν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος ἀνακλιμένον ἐρωτῶν τι προσπαθεῖν νὰ συλλάβῃ σταφυλὴν, ἣν διὰ τῆς δεξιᾶς παίζων κρεμᾷ ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ ὁ Σάτυρος. Τὸ ἔργον ἔχει καὶ ἀρμονίαν καὶ ζῶην, ἐὰν μάλιστα ἀναλογισθῶμεν, ὅτι τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν πρώτων τοῦ τεχνίτου ἔργων ἀκόμη σπουδάζοντος, καὶ ὅτι ἐβραβεύθη εἰς Μόναχον, τὰς καλλίστας δυνάμεις νὰ στερεώσωμεν ἐλπίδας περὶ τοῦ νέου τούτου.

Σ. Σ. Π. Τὸν καλλιτέχνην κ. Χαλαπᾶν μαθητεύσαντα ἐν τῷ παρ' ἡμῖν Γυμνασίῳ πρὶν ἢ ἐπιδόθῃ εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, γνωρίσαντες ὡς ἑνα τῶν εὐφυεστάτων νέων, δὲν διστάζομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι μέλλει νὰ ἐπανέλθῃ ὡς ἀρίστα κατηρητισμένος, καθὼς κάτοχος τῆς μέσης ἢ ἐγκυκλίου σπουδῆς ἐπομένως δὲ πρὸς τὰ ἔργα τῆς καλλιτεχνίας δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ εὐδοκιμήσῃ πρὸς χαρὰν τοῦ οἴκου του καὶ τοῦ ἀγαθοῦ πατρὸς του.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῶν Ἀρμενίων τόσον ἐλυπήθη μαθὼν ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀσθενεῖ, ὥστε διετάξεν ἵνα ἐν πάσαις ταῖς ἀρμενικαῖς ἐκκλησίαις ψαλδοῖ δεήσεις ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως τῆς Α. Παναγιότητος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 25ην τρέχοντος τελεσθήσεται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ ἡμῶν

ΜΙΧΑΗΛ ΙΩΑΝ. ΧΙΛΙΑΔΑΚΗ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ ὅπως παρευρεθῶσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς εὐχὰς των.

ΙΟΥΛΙΑ ΑΓΓΕΡΕΤΟΥ.
ΥΠΑΤΙΑ ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗ.
ΕΛΕΝΗ ΧΙΛΙΑΔΑΚΗ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι διαλυθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13, 355 τῆς 11 Ἰανουαρίου 1875 τῆς μετὰξὺ ἐμοῦ

καὶ τοῦ Σπυρίδωνος Ζαγοραίου ὑφισταμένης πρὸ πενταετίας Ἑμπορικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ζαγοραῖος καὶ Ἀργυράκης» καθόσον ἔχον συμπληρωθῇ τὰ πέντε ἔτη τῆς διαρκείας τῆς Ἑταιρίας τὴν 31 Δεκεμβρίου π. ε. 1874, ἅπαντα τὰ χρέη καὶ τὰς κατὰ διαφόρων απαιτήσεις τῆς Ἑταιρίας ἀνεδέχθη ὁ Σπυρίδων Ζαγοραῖος, δυνάμει τῶν ὄρων τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος διαλυτικοῦ τῆς Ἑταιρίας, μόνος ἀτομικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς εὐθυνόμενος εἰς τὸ ἐξῆς διὰ πᾶσαν ἐνοχλήν τῆς Ἑταιρίας.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 12 Ἰανουαρίου 1875.

ΑΘ. Γ. ΑΡΓΥΡΑΚΗΣ.

Εἰδοποιεῖται ὅτι ἡ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ἐμπορικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Α. Μ. Καστρινογιαννάκης καὶ Α. Γ. Φιόρος διαλύεται ὁριστικῶς τὴν 1 ἑλευσομένου μηνὸς Μαΐου 1875.

Α. Μ. ΚΑΣΤΡΙΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
Α. Γ. ΦΙΟΡΟΣ.

Ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Γ. Ι. Κουκουλάς ἐξέδωτο τοὺς τέσσαρας πίνακας ἀναγνώσεως τῆς Α'. Κλάσεως τοῦ κεφαλαϊώδους καὶ μικροῦ ἀλφαβήτου, ἑκαστος τῶν ὁποίων περιέχει ἐξ στοιχείων ἐν πλαισίοις, ἐν οἷς περιλαμβάνεται καὶ ἡ κατάλληλος πρὸς κατὰληψιν τοῦ στοιχείου εἰκὼν. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Κουκουλά, περιβεβλημένον διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἀνέτερον, καθόσον διὰ τῶν πινάκων τούτων εὐκολώτατα καὶ ἐν παιδιᾷ τρόπῳ δύναται νὰ μάθῃ τὸ ἀλφάβητον καὶ τὸ μικρότατον τὸν νηπίων. Συνιστῶντες τοὺς πίνακας τούτους τοῖς κ. Δημοδιδασκάλοις καὶ ταῖς οἰκογενείαις, ὅσαι μικρὰ παιδιὰ ἔχουσιν θέλουσι νὰ παράσχωσιν εἰς αὐτὰ τερπνὴν τινα καὶ χρήσιμον ἅμα παιδιάν, πεποιθήμεν ὅτι θέλουσι προμηθευθῇ τούτους, τιμωμένους ἀντὶ λεπτῶν 60 Β. Δ. καὶ πωλουμένους παρὰ τῶν καθ' ἡμᾶς κ. βιβλιοπωλῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου.

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Λαμπρινοῦ συνεταιρισθεὶς μετὰ δύο ἐν Παρισίοις ἐργαστασίῳ ἐρωδίασε τὸ ἐμπορικὸν κατάστημά του διὰ διαφόρων εἰδῶν, ἥτοι καπέλων παντοειδῶν ἀρίστης ποιότητος, ἐπιμανιχίων, λαιμοδαϊτῶν, περιλαιμίων (Κολλάρων) καὶ χειροκτίων, ἅτινα πωλεῖ εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Γεργίου Παναγάκου, κατασκευάζονται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κομφέτα βοσολάτα, ἅτινα πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν καὶ θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ἀντ. Καρβώνη κείμενον ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Σωτηρίου Ι. Βασιλείου, ὑπάρχουσι σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κομφέτα βοσολάτα τῶν Παρισίων, ἅτινα πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν.

Οἱ γνωστοὶ εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας Ἀδαμαντοπῶλαι Φρανσουᾶς Πεῦρετ καὶ Υἱοί, ἐκομίσαντο ἐσχάτως ἐκ Βελγίου ὑέλους (τζάμια) τῶν παραθύρων. Οἱ προσερχόμενοι ὅπως ἀγοράσωσιν τοιοῦτους ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουν μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τε τῆς καλῆς ποιότητος καὶ τῆς μετριωτάτης τιμῆς.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Μηχαναὶ βαπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτρας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καρδίτση.

Ὁ κ. Ἰωάννης Τριανταφυλλάκος ἐσύστησεν εἰς τὸ παραθαλάσιον ἴδιον κατάστημα κηροπωλείου καὶ καπνοπωλείου, ἐν ᾧ εὐρίσκουσιν οἱ προσερχόμενοι καὶ λαμπάδας καλὰς καὶ καπνοὺς διαφόρων ποιότητων εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Οἱ ἔχοντες χρεῖαν τῶν εἰδῶν τούτων δύναται νὰ προσέρχωνται εἰς αὐτὸν καὶ θὰ μείνωσι λίαν εὐχαριστημένοι.

Ὁ συντάκτης καὶ ὑπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΤΡΙΑΚΗΣ.